

שלושה טיפוסים אישיות בסיסיים: חשיבה, רצון, רגש

ברכות בשם האלוהים. אני מביא לכם ברכות, ידידי היקרים. ברכות לכולכם.

יקירי, אנו רואים בשמחה רבה שרבים מכם מתקדמים יפה בדרך שבה בחרתם, ושמספר אנשים נוספים נכנסו לנתיב זה של שחרור. כל נשמה שמקבלת החלטה חיונית כזו יוצרת שמחה בעולם הרוח, שמחה שאותה גם אתם בהכרח תחוו במוקדם או במאוחר, גם אם יהיה זה רק לאחר שתתגברו על מספר מכשולים והתנגדויות ראשוניים. אתם יכולים להיות בטוחים, שההחלטה הסופית שלכם לפסוע בנתיב זה של התפתחות עצמית, כמו גם כל ניצחון בנתיב, יוצרים ברכה מיוחדת עבורכם. בין אם אתם יכולים להרגיש בה ברגע זה ובין אם לאו, ברכה זו היא מציאות.

רבים מידידי התפללו לעזרה ולחיזוק בנתיב זה, אבל רובכם אינכם מזהים כשתפילתכם נענית. התפילה נענית לעתים קרובות בצורה שעשויה להראות לכם בלתי נעימה – קונפליקט, חיכוך או משהו שגורם לכם להרגיש שמתייחסים אליכם באופן לא הוגן. אינכם תופסים שאותו האירוע עצמו שגורם לכם לכאב זמני הוא התשובה לתפילה שלכם עצמכם – התפילה שבה אתם מבקשים עזרה בהכרת עצמכם והקונפליקטים שלכם, כדי שתוכלו לטהר את עצמכם.

כיצד תוכלו להכיר בקונפליקט הפנימי שלכם, בלי שיתגלה בצורה חיצונית? רק אז תוכלו להפוך מודעים לחלק החבוי בתוכם שסוטה מהחוק האלוהי. בגלל שהסטייה היא שלילית, היא חייבת להתגשם כמשהו שמורגש באופן דיס-הרמוני. לעתים קרובות אתם מתעלמים מהיגיון פשוט זה, ומתייחסים בעיקשות לחיכוכים בחייכם כאילו שאין להם כל קשר אליכם. לכן אני מבקש מכם, ידידי היקרים, נסו לראות בקונפליקטים החיצוניים שמגיעים אליכם תשובות לתפילותיכם. הפכו כיוון. במקום להתמרד ולהיפגע, פנו פנימה, שנו כיוון, לא משנה עד כמה האחרים עשויים להיות טועים, לדעתכם. שאלו את עצמכם, שאלו את אלוהים: "האין שם גרעין כלשהו של אמת, בקונפליקט כואב זה? על ידי כך שאכיר בו, אמשך ללמוד ולהתפתח". שפע של הבנות נוספות יגיע אליכם בהכרח, והן תבטלנה את כל הדיס-הרמוניה, כל הרגשת אי הצדק או העצבות, ההתרסה או האומללות. רק הפנו את תשומת הלב שלכם אל התגובות הפנימיות שלכם עצמכם, ידידי, כשאתם מרגישים פגועים או מקבלים יחס לא הוגן, ואז תראו שהתפילה שלכם עצמכם נענתה. כשתראו את הטעות שלכם, כל החיכוכים ביניכם ובין אחיכם ואחיותיכם ייעלמו כמו שלג בשמש. תהיו מסוגלים להתאחד בהבנה ובאהבה.

אנו בעולם הרוח מתפללים שהבנה ואהבה אלו יוענקו לכם, אחינו ואחיותינו בגוף, שהנם אמיצים מספיק כדי לעשות את הדבר היחיד שמשנה: פנייה פנימה כדי להכיר ולטהר את עצמכם. אין כל סיבה אחרת לחיים על פני האדמה זולת ההליכה בדרך שבה בחרתם. ככל שתפסעו בה בלב שלם יותר, כך תוכיחו בכנות את רצונכם הטוב, וכך תדעו שלא חיימתם את חייכם לשווא. לעולם אין זה מאוחר מדי להתחיל.

רבים מכים מלאים בשאיפה הכנה להתאחד עם אלוהים, אבל לפני שתוכלו לעשות זאת, עליכם למצוא את ההזדמנויות הקטנות הרבות להתאחד עם חבריכם בני האדם, לתרגל ענווה ואהבה תוך זניחת הגאווה והאגו שלכם והוכחה שכוונותיכם רציניות. כיוון שרק כאן ועכשיו, בדיוק היכן שאתם עומדים, תוכלו למצוא את אלוהים.

וכעת, ידידי היקרים, נמשיך לחקור את המסקנות הפנימיות המוטעות שיצרו בעייתיות כה רבה בחייכם.

ישנם שלושה סוגים בסיסיים של אישיות אנושית. הסוג הראשון מנהל את חייו ותגובותיו בעיקר בעזרת חשיבה (Reason). הטיפוס השני עושה זאת בעיקר בעזרת רגש (Emotion), והשלישי משתמש ברצון (Will). במילים אחרות, שלושת סוגי האישיות נשלטים על ידי חשיבה, על ידי רגש ועל ידי רצון. בחיפוש-העצמי שלכם, יהיה זה מועיל עבורכם לגלות איזה טיפוס הנכם. אישיות לעולם איננה חד-צדדית לגמרי; כל אדם הוא תערובת של טיפוסיים, אבל תמיד האחד גובר על האחרים. בכמה מקרים, העליונות היא ברורה; באחרים, התערובת יותר מורכבת, ולכן קשה יותר לזהות את הטיפוס השולט.

באישיות האידיאלית, כל אחד משלושת ההיבטים זוכה למקום של כבוד. האדם ההרמוני פועל עם כל היבט בדרך מושלמת. אולם, כיוון שאין אדם שהוא מטוהר לגמרי, שלושת המגמות מכוונות לעתים קרובות לערוצים מוטעים, מעבר לחוסר איזון או לעליונות. לדוגמא, היכן שהחשיבה היתה צריכה לשרור, שוררים רגשות, או להפך.

כשתגיעו בעבודתכם הפנימית לנשמתכם, לדימויים שלכם, למסקנות המוטעות שלכם, לשכבות הטעויות שלכם ולכל מה שאתם עשויים לפגוש, גישה זו תעניק לכם הבנה נוספת בנוגע למי שאתם, מה שהנכם וכיצד אתם במציאות.

בואו ונתחיל עם טיפוס החשיבה, האישיות שנשלטת בעיקר על ידי חשיבה. אלו שמנהלים את חייהם בעיקר באמצעות תהליך החשיבה נוטים להזניח את הרגשות. הם מפחדים מרגשות. הם מונעים ומקטינים אותם, ובעשותם כך הם מקטינים את אחד הכלים החשובים ביותר בחיים, והוא האינטואיציה. אלו שמפחדים מרגשות אינם יכולים לסמוך על האינטואיציה שלהם, בגלל שהאינטואיציה מטושטשת על ידי הפחד שלהם מפניה, על ידי אי האמון שלהם בחוסר המוחשיות לכאורה שלה. טיפוס החשיבה מסתכל לעתים קרובות בצדק מלמעלה למטה על טיפוס הרגש. הוא או היא גאים להיות מושרשים כל כך בתהליך החשיבה. והרצון, שאינו בהכרח רצון-עצמי, משמש אצל טיפוס זה בעיקר כדי ליישם מסקנות שהתקבלו באמצעות תהליך החשיבה, כשרק לעתים רחוקות מוענקת תשומת לב לרגשות או לאינטואיציות, שגם להן צריך להקשיב.

אדם חושב כזה הוא לעתים קרובות אינטלקטואל, ואולי מדען. לעתים קרובות הוא אגנוסטי או אפילו אתאיסטי, שנוטה להיות חומרני. אולם, תהיה זו הכללה גסה לומר שכל, או אפילו רוב, טיפוסי החשיבה הם פחות מפותחים או מודעים מבחינה רוחנית מאשר, לדוגמא, טיפוסי הרגש. זה איננו נכון. יש הרבה טיפוסי חשיבה שהנם מפותחים מאד וערים מבחינה רוחנית, בדיוק כפי שישנם טיפוסי רגש ערים. הם שונים זה מזה רק בגישה.

לטיפוס החשיבה קשה יותר לחוות את האלוהי בפנים. טיפוס הרגש פוגש קשיים אחרים. יתרה מכך, לטיפוס החשיבה יש קושי רב בשיפוט אינטואיטיבי של אחרים ושל העצמי. שני הטיפוסים משתמשים ברצון, שהנו צורך חיוני בחיים עבור כולם, באופן חד צדדי. טיפוס החשיבה משתמש ברצון באופן מחושב מראש, לעתים קרובות תוך זהירות יתר, בעוד שטיפוס הרגש נסחף על ידי רגשות ומשתמש בכוח הרצון באופן לא מודע ומוזר. האישיות ההרמונית מוצאת את שביל הזהב הבריא ומשתמשת ברצון באופן הגיוני או רגשי, תלוי במצב. הרצון צריך להיות משרת של השניים, הן של חשיבה והן של רגש.

יהיה זה קל עבורכם לראות שטיפוס החשיבה עובר את החיים כשהוא מפסיד מידה רבה של חוויה, בעיקר מתוך פחד וגאווה. טיפוס זה מפחד שהרגש עלול להוביל לחוויה שאתה הוא לא יהיה מסוגל להתמודד. חיי רגש נושאים בהכרח אי וודאות וסיכון, בעוד שהטיפוס ההגיוני מנסה לשמור את הכל מסודר, תוך "ידיעה" תמידית היכן הוא עומד, והימנעות מהרגשות שהם כמו ים.

טיפוס הרגש הוא חד צדדי באופן דומה. אנשים רגשיים מתגאים לעתים קרובות בעצמם, שרק הם מסוגלים להרגיש באמת. הם מתבוננים בחשאי מלמעלה למטה על אנשים שאותם הם מכנים בהתנשאות "אינטלקטואלים". ועם זאת, האדם הקיצוני מטיפוס זה איננו פחות רחוק ולו במקצת מהרמוניה ומהחוק האלוהי בהשוואה לטיפוס החשיבה הקיצוני. זה נכון שטיפוס הרגש נוטה להיות בעל אינטואיציה טובה ולעתים הוא מפחד פחות מהרגשה ומחוויה פנימית בהשוואה לטיפוס החשיבה. אולם, טיפוס הרגש, בניגוד לטיפוס החשיבה שמחזיק במושכות החיים באופן הדוק מדי, מאבד לעתים קרובות לגמרי את אחיזתו. האדם הרגשני מדי שוכח לגמרי את העובדה, שגם חשיבה היא מתנת האל. אנשים כאלה הם גאוותנים בדיוק כמו טיפוס החשיבה, שמסתכל מלמעלה למטה על טיפוס הרגש. לעתים קרובות הם נסחפים כל כך על ידי רגשות בלתי נשלטים, עד שלא רק שהם מאבדים שליטה על עצמם אלא הם הופכים עיוורים לאותו הדבר שהוא לעתים קרובות החשוב ביותר לחייהם ולהתפתחותם. עקב דגש היתר שלהם על הצד הרגשי, הם מזניחים את תפקודי החשיבה החשובים לא פחות של מחשבה, הבחנה, בחירה ושקילה. הם מוכרחים ללמוד להשתמש באינטלקט כדי לרסן את הרגשות הפרועים אשר, גם אם אינם בהכרח לא טהורים, זורמים ללא מטרה או כיוון. רק אז יוכלו להשתמש ברצון בצורה נכונה.

רגשות בלתי נשלטים מביאים הרס לחיי טיפוס הרגש הקיצוני, כמו גם לסביבתו. הפיתוי להיכנע לרגשות הוא בתחילה נשלט, אך ככל שהאדם נכנע להם יותר, כך נהיה קשה יותר להתנגד לפיתוי, עד שהאדם פשוט נסחף על ידי הזרם השוטף של רגשות בלתי נשלטים, שהורסים כל מה שעומד בדרכם. אדם כזה לא יכול שלא להיות אנוכי והרסני, למרות שסוג זה של אנוכיות שונה מהאנוכיות של טיפוס האישיות החושב.

האדם מטיפוס הרגש צריך תחילה להכיר בכך, שהדבר שבו התגאה כל כך הפסיק להיות מעלה בגלל הביטוי הקיצוני שלו. טיפוס זה צריך לטפח את כישורי הבחירה, החשיבה והתכנון המכוונים. תהליך בחירה זה הוא תחילת החכמה.

טיפול הרגש משתמש גם ברצון, כמובן, כיוון שאין אף אחד שיכול להתקיים בלי להשתמש ברצון. אך טיפוס הרגש משתמש ברצון באופן כאוטי ואימפולסיבי, בלי תכנון או הכוונה. שקוע באינסטינקטים לא מתועלים במקום באינטואיציה בונה, אדם כזה מאבד איזון בחיים, בדיוק כפי שקורה לטיפול החשיבה בדרך ההפוכה.

השניים מפחדים באופן לא מודע מהקיצוניות ההפוכה להם, ולכן הם נשארים בקיצוניות שלהם. לפיכך הם פועלים מתוך מסקנה שגויה. מונחים על ידי המסקנה השגויה, הם מרגישים או חושבים באופן לא מודע שהקיצוניות שלהם היא פתרון טוב יותר לחיים מאשר הקיצוניות של הטיפול המנוגד. טיפוס החשיבה, שמפחד מאיבוד שליטה, מנתק לא רק חלק עיקרי מהחוויה החיונית של החיים, אלא יופי ואושר גם כן. טיפוס הרגש מפחד שריסון הטבע שלו והטלת משמעת עליו יגרמו לביטול של משהו בעל ערך בחיים. שניהם טועים – כי רק שביל האמצע ההרמוני מוביל לפתרון השלם.

למרות שישנם מייצגים ברורים לשני הטיפוסים, יש רבים נוספים שאינם מאופיינים בצורה ברורה כל כך: אדם עשוי להיות בעל רגשות-יתר או אינטלקטואלי-יתר בהיבטים מסוימים של אישיותו, ועם זאת להיות מאוזן יותר, או אפילו לנטות לקיצוניות השנייה, בהיבטים אחרים. או, הטבע האמיתי של האדם עשוי להיות מוסתר. לדוגמה, אדם רגשי בבסיסו בוחר, בגלל פחד זרמים לא בוגרים, במסכה של אינטלקטואליות שזרה לטבעו האמיתי. אדם כזה עשוי להראות כלפי חוץ רגוע מאד ומאופק, אך בפנים הוא לכוד בסערת רגשות, לא מסוגל למצוא שלווה עד שיתחיל לעבוד על השגת איזון נכון.

בקטגוריה השלישית נמצא טיפוס הרצון, שהינו שונה לגמרי. הרצון אמור להיות משרת, לעולם לא אדון. באופן אידיאלי, הרצון אמור לשרת באופן שווה את תהליכי החשיבה ואת הכישורים הרגשיים והאינטואיטיביים. טיפוס הרצון הופך את המשרת לאדון. דבר זה מוציא את האישיות ממיקוד באופן שיכול להפוך למסוכן.

כמו שני הסוגים האחרים, אנשים כאלה עשויים להתבונן באופן לא מודע מלמעלה על שני הטיפוסים האחרים. טיפוס הרצון חושב או מרגיש משהו כמו "טיפוס החשיבה הוא רק אינטלקטואל שמדבר היטב ויש לו תיאוריות נפלאות, אבל הכל מופשט. שום דבר לא יוצא לפועל על ידי כך. שום דבר לא מושג. אני הוא זה שמשיג". טיפוס הרגש, שמשיג אפילו פחות, בזוי עוד יותר בעיני טיפוס הרצון. השיפוט צודק בשני המקרים, כפי ששני הטיפוסים האחרים צודקים בשיפוטם שלהם לגבי הקיצוניות האחרות. אך כל הטיפוסים טועים כשהם מאמינים שהקיצוניות שלהם עצמם טובה יותר מאותן הקיצוניות שעליהן הם מביטים בהתנשאות.

טיפוס הרצון, אצלו המשרת הוא האדון, יוצא להשיג הישגים ותוצאות מוחשיות. מוקד זה נוטה להפוך אדם כזה לחסר סבלנות ולנוטה להכשיל את אותה התוצאה שהוא מבקש. הוא מעוות את תהליך החשיבה, אשר בשילוב עם הטבע הרגשי, מוביל לחוכמה. ללא חכמה כזו, אנשים אינם יכולים להשלים את מה שיצאו להשיג או, אם הם מצליחים, אינם יכולים ליהנות מההישג בדרך הנכונה ולפיכך ישובו ויאבדו אותו. טיפוס הרצון נוטה להתעלם לא

רק מזהירות אלא גם מהיבטים ושיקולי חיים רבים שהנם חיוניים על מנת להגיע לאמת ביחס לעצמי, ביחס לאחרים כמו גם ביחס לכל מצב נתון.

טיפוס הרצון מזניח גם את הצד הרגשי, מפחד מרגש באותה המידה כמו שטיפוס החשיבה מפחד ממנו, אך עם מטרה שונה, שהינה בדרך כלל לא מודעת. רגשות מקובלים על טיפוס הרצון רק כל עוד הוא שולט בהם. אחרת, רגשות עלולים להפריע למטרתו של אדם זה. טיפוס הרצון, כמו טיפוס החשיבה, מחמיץ גם הוא חלק בלתי נפרד מחוויית החיים, מהתמסרות לרגש בלי לדעת מה יהיו התוצאה והיתרון האפשרי שבכך.

אלו הם שלושה טיפוסים רחבים, ידידי; כפי שאמרתי, לא תמיד אתם מוצאים אישיות עם מאפיינים כה בולטים כך שניתן לזהות את הסוג בקלות. כולכם מכירים בני אדם רבים, וכיוון שתמיד קל יותר להכיר את האחר מאשר את העצמי, תוכלו ליצור מסקנות מסוימות בנוגע לחבריכם מתוך הזווית שתיארתי. אצל רוב האנשים, שניים מתוך שלושת הכישורים הנם בולטים, בעוד שהשלישי משותק. אצל רבים אחרים, כל שלושת הכישורים פועלים, אבל כל אחד פועל בערוץ מוטעה, לפחות מכמה בחינות, בעוד שהתפקוד הנכון איננו מספיק ואיננו מתייחס לאישיות השלמה.

ייתכן שאתם זוכרים את ההרצאה שנתתי על הכוחות האקטיבי והפסיבי (הרצאה 29), שבה אמרתי ששני הזרמים חיוניים לנשמה האנושית הבריאה. יהיה זה מוטעה באותה המידה להיות אדם אקטיבי לגמרי כפי שיהיה מוטעה להיות אדם פסיבי לגמרי. למעשה, אדם כזה לא קיים, למרות שעשויה להיות עליונות של תכונה אחת אצל אנשים רבים. אך מה שקורה לעתים קרובות הוא שהזרם האקטיבי זורם דרך הערוץ המיועד לזרם הפסיבי, ולהפך. הדבר דומה עם חשיבה, רגש ורצון. גם כשאין כל עליונות מוחצנת, הרגש עשוי לשמש היכן שהחשיבה היתה צריכה לפעול, ולהפך; הרצון אינו פועל היכן שהיה צריך, ועם זאת לעתים קרובות הוא פועל היכן שלא היה צריך.

דיון זה, יקירי, אמור לעזור לכם, ככל שאתם נכנסים עמוק יותר ויותר לתוך נשמתכם כדי לגלות היכן וכיצד פועלים כל ההיבטים או הזרמים האלו – היכן האחד מפריע לשני, במקום לעזור לו וכך ליצור שלם הרמוני.

האם יש שאלות בנוגע לנושא זה, ידידי?

שאלה: ... (הקטע לא תורגם)

שאלה: האם זה אפשרי להגיב בעיקר עם רגש כלפי כמה אנשים ועם כוח רצון כלפי אחרים? אני מתכוון, האם אותו האדם יכול להגיב בדרך אחת כלפי אדם מסוים ובדרך אחרת כלפי אחרים?

תשובה: בוודאי. אך חייבת להיות סיבה לכך. אנשים בנתיב זה אשר מבחינים בתופעה זו בעצמם צריכים לשאול מדוע הם מגיבים כלפי אדם מסוים באופן שונה מהאופן שבו הם מגיבים בדרך כלל. כל הדברים האלה הם חשובים מאד להתבוננות עצמית.

שאלה: כדי להשיג טיהור מושלם, שלושת ההיבטים יצטרכו להיות דיי שווים, אני מניח?

תשובה: בדיוק.

שאלה: האם לכל אחד יש את אותו פוטנציאל לפיתוח של כל אחת מאיכויות אלו?

תשובה: לא. יש טיפוסים בסיסיים. כל ישות אלוהית נבראה מושלמת מבחינה מסוימת, ועם זאת כל אחת היתה ישות מובחנת, אישיות בזכות עצמה עם כשרונות ומאפיינים שונים. אך לא היתה כל דיס-הרמוניה בחלוקת הזרמים. המלאך הגבוה ביותר של הכוחות האקטיביים אינו דיס-הרמוני באקטיביות שלו, כפי שיהיה אדם לא מטוהר עם זרם של אקטיביות יתר. הוא פשוט מושלם בדרכו שלו, מומחה באקטיביות שלו, דבר שמוציא מכלל חשבון את האפשרות של דגש יתר דיס-הרמוני. הדבר דומה לגבי המייצגים הגבוהים ביותר של שלושת ההיבטים שתיארתי הלילה. השלמות (the perfection of) של אישיות החשיבה תהיה מלאך החוכמה (the Angel of Wisdom). השלמות של אישיות הרגש תהיה מלאך האהבה (the Angel of Love). השלמות של אישיות הרצון תהיה מלאך האומץ (the Angel of Courage).

שאלה: לא יהיה זה אידיאלי, כשכל השלושה יהיו באיזון?

תשובה: הצורה האידיאלית היא באיזון, אבל אין זה אומר שהם מחולקים במידות שוות. איזון והרמוניה אין משמעותם תמיד מידה שווה של כל זרם. איזון תלוי בדרך שבה הזרמים מחולקים (are distributed); בדרך שבה החלוקה פועלת בסיבה ותוצאה; בדרך שבה זרם אחד מחזק את האחר במקום להחליש אותו, כפי שקורה אצל הישות הדיס-הרמונית, הלא מטוהרת.

אם תקראו מחדש את סיפור הבריאה שספרתי לכם לפני זמן מה, תראו שאלוהים ברא כל נשמה מושלמת בדרכה המיוחדת (הרצאה 20). הרעיון היה שנשמות אלו יהפכו את עצמן למושלמות בעזרת הכוח היצירתי שניתן להן. במילים אחרות, הן תהפוכנה את עצמן למושלמות בכל הדרכים, במקום להישאר מושלמות בדרך אחת מיוחדת, וכך תהפוכנה לדמויות-אלוהים. במקום זאת, נשמות רבות השתמשו בכוח שלהן באופן מוטעה – וגרמו לנפילה (the Fall). אם הנפילה לא היתה מתקיימת, כל הנשמות היו הופכות לאלוהיות באמת מכל בחינה אפשרית, במקום להיות מומחיות בהיבט מסוים אחד. תהליך זה של בריאה מושלמת ימשיך, אחרי שכל הנשמות שנפלו יגיעו שוב לשלמות המקורית שלהן בדרך מסוימת אחת, עד להשלמתה בהצלחה של תוכנית הישועה (the Plan of Salvation). עד אז כל הנשמות הטהורות – אלו שלא השתתפו בנפילה, כמו גם אלו שהגיעו כבר למצבן המקורי – יצרפו את משאביהן כדי לעזור בתוכנית הישועה, תוך דחיית הבריאה העצמית הנוספת שלהן במידה מסוימת, למרות שבאופן עקיף הן יעבדו לקראת השגת מטרה זו באמצעות עזרה לתוכנית הגדולה.

שאלה: מחוץ לשלושה זו – רצייה, חשיבה והרגשה – האם ישנם סוגים אחרים?

תשובה: כן. בכמה דנתי קודם לכן, באחרים אדון בעתיד.

שאלה: אינני מבין מדוע מלאך האומץ הוא השלמות של רצון. אינני יכול להבין זאת כלל.

תשובה: אם יש לך אומץ, אתה זקוק למידה רבה של רצון, במובן חיובי. האין זה ברור? האם אתה יכול להסביר מדוע אינך מרגיש שאומץ ורצון הולכים יחד?

שואל: ובכן, אני מכיר אנשים רבים שאין להם כוח רצון אך הם אמיצים מאד.

תשובה: לכך אין כל קשר לנושא. אדם יכול להיות רגשן מאד אבל הרגשות עשויים להיות מכוסים לגמרי כך שהאדם ייראה קר למדי. אדם שאין לו כוח רצון ועם זאת יש לו אומץ עשוי לזמן אומץ זה באופן חלקי ממשקעי הנשמה, היכן שכל התכונות המושלמות שרויות בתנומה – בחלקו בתגובה לאירועים חיצוניים, כדי להוכיח לעצמו ולאחרים שיש לו כוח רצון.

שאלה: האם יש גם סוג של אומץ שנובע מפחד?

תשובה: בהחלט. תכונה חיובית יכולה לנבוע הן ממניע חיובי והן ממניע שלילי. זוהי המורכבות של הנפש האנושית. בנוסף לרקע הטהור שלה, כל איכות יכולה להיות מונעת על ידי נטיות שליליות. אותו הדבר נכון לגבי פגמים. אבל ההמשך הטבעי והחיובי של רצון הוא אומץ. הן רצון והן אומץ הנם אקטיביים. ברצון חייב להיות זרם אקטיבי חזק. העובדה שלעתים קרובות משתמשים ברצון באופן שלילי ובהרסנות עצמית היא דבר אחר. כמו כן, העובדה שאומץ מולד, שמבוסס על כוח רצון, אינו יכול להתבטא בגלל סטיות אחרות באישיות איננה שוללת את העיקרון. איננו זנים באפשרויות הרבות של זרמי נשמה מעורבים, היכן שהרצון עשוי להיות קטוע ואז להופיע רק בהיבטים מסוימים של החיים. רצון זקוק ללחץ אקטיבי, חיובי או שלילי. הוא זקוק לאקטיביות. במצב המטוהר, הרצון יתבטא כאומץ. הוא עשוי אפילו להתבטא כאומץ במצב הלא מטוהר, למרות שאז האומץ משמש למטרות מוטעות. אומץ אינו יכול להתקיים ללא אקטיביות; אומץ מופיע באווירה של חתירה קדימה, באווירה של עשייה, יותר מאשר באווירה של הוויה, כפי שהיה נכון לדוגמא בנוגע לאהבה.

שאלה: כשאדם מגלה ומטהר את עצמו, האם אדם אינטלקטואלי בעיקרו יכול לשחרר יותר גם משני הזרמים האחרים?

תשובה: בהכרח, כיוון שזהו תהליך הטיהור. לעתים קרובות האדם שכוח הרצון שלו נחסם, ובכל זאת הוא מפגין אומץ במקרים מסוימים, עשוי להיות דומה לאדם שנדמה יותר כטיפוס האינטלקטואלי אך איננו כזה כלל. אדם שמטבעו הוא יותר רגשי עשוי לפחד מרגש ולפיכך לעשות מסכה שאינה מתאימה לטבע האמיתי שלו. בתהליך הטיהור, כל הטיפוסים האלו צריכים להתחיל במציאת הטבע האמיתי שלהם ובהיות נאמנים לו; רק אז יוכלו לפתור את הדיס-הרמוניה בנשמתם. במקרים אחרים, מה שנראה כטיפוס חשיבה הוא בדיוק כזה. טיפוס החשיבה האמיתי ילמד להגיע לאיזון, כך שהחשיבה תתפקד כראוי בתהליך הגילוי העצמי והטיהור, שיבטל לבסוף את רוחות הרפאים של הפחד שחסמו תפקוד הרמוני. אדם זה יישאר טיפוס חשיבה, אבל בדרך הרמונית ומושלמת, בלי להפריע לכישורים האחרים של האישיות. אותו הדבר נכון ביחס לשני הטיפוסים האמיתיים האחרים. הם יישארו בדיוק מה שהם באמת, אבל מבלי לפגוע בכישורים האחרים שלהם.

וכעת, יקירי, נפנה לשאלות שהכנתם מראש...

(2) העמודים האחרונים של ההרצאה, שכוללים שאלות ותשובות שאינן קשורות אליה ישירות, לא תורגמו עדיין).